

El naixement dels Habitatges d'Inclusió Social, com a recurs educatiu dirigit a les persones en situació de pobresa, es va iniciar en un moment de bonança econòmica. La pobresa era entesa com un estat d'una petita part de la població, que necessitava un suport per poder sortir d'aquesta situació.

Actualment ens trobem en un paradigma diferent, ja que ha aparegut una nova pobresa. L'atroç atur, sumat a una política hipotecària ferotge ha deixat a multitud de famílies sense feina, sense casa i amb deutes a l'esquena. Són persones que han viscut dins la societat del benestar tota la seva vida i, de cop i volta, es veuen abocades a una situació de caiguda, amb poc suport i amb un horitzó confús.

Els habitatges d'inclusió amplien l'abast del seu encàrrec i àmbit d'actuació. Cal acollir a aquestes persones perquè tinguin un espai físic on recollir, treballar i redirigir la seva nova realitat, ja que han passat de viure dins la societat del benestar a ser persones en situació de "nova" pobresa.

Fins ara s'ha entès la pobresa i sobretot la situació de la persones sense sostre com quelcom residual, com la suma de molts factors que han desenvolupat una situació límit per a certes persones. Enteníem que la persona quedava exclosa en diverses dimensions (habitatge, laboral, relacional, formatiu...) com a situació multicausal. Amb un recurs com els habitatges d'inclusió on es garantia el dret a l'accés a un habitatge, malgrat que de caràcter temporal, i el suport educatiu, es podia facilitar l'accés novament a la societat. Gràcies els recursos que

havia desenvolupat durant el període d'estada a l'habitatge, amb el suport educatiu, podia iniciar una vida autònoma.

Des de l'inici de la crisi, l'horitzó del Servei d'aconseguir l'autonomia total dels beneficiaris està en dubte. Al finalitzar el procés la societat no té els mecanismes per acollir a les persones que s'han quedat sense llar.

Aquesta manca de mecanismes de benestar social, dificulta la inserció de la pobresa estructural, alhora que genera una nova bossa de pobresa.

La diversitat de perfils que accedeixen al Servei corroboren la hipòtesi que la pobresa és actualment una realitat creixent. Per a aquestes persones que abans de la crisi no es plantejava que accedissin als recursos, els Habitatges d'Inclusió Social compleixen la missió de donar un respir, una pausa, un suport. La persona necessita poder recuperar-se d'una situació que ha arribat sense avisar, i que l'obliga a replantejar-se la seva posició.

El treball essencial que es fa des dels Habitatges d'Inclusió Social és el de facilitar l'acceptació de la nova situació. Cal que la persona sigui capaç de comprendre que la situació de crisi personal i social serà possiblement un període més llarg del desitjat. I per tant, ha de trobar les eines per a poder adaptar-se i conviure en la inestabilitat actual. L'equip del habitatges dona suport en aquesta presa de consciència.

Amb tot això, es fa un acompanyament per a recuperar la confiança en les pròpies capacitats i augmentar l'autoestima que ha quedat malmesa en el procés d'exclusió. I es facilita les eines per identificar les accions necessàries per sortir de la situació: adaptar-se a la seva nova realitat econòmica, formes de viure més sostenibles, replantejar-se el perfil professional per facilitar la inserció laboral, etc.

Els professionals dels habitatges han de potenciar la recerca de noves estratègies i formes més col·laboratives de relació amb l'entorn i amb els altres. Potenciar altres maneres per fer front a les dificultats d'accés a recursos per cobrir les necessitats que abans cobria l'estat del benestar. Com per exemple: la participació en associacions d'afectats per situacions d'exclusió social, reciclar llibres de text, xarxes d'intercanvi, etc.

El Servei d'Habitatges d'Inclusió Social dona un suport més directe a aquesta població en situació de "nova" pobresa. Habitualment, són persones o famílies que no requereixen orientació cap a recursos externs especialitzats, orientació que, per altra banda, és més necessària amb els perfils de població en situació d'exclusió social "convencional".

Amb la nostra intervenció abordem les conseqüències d'aquesta crisi i facilitem aprendre a navegar. És una petita part del treball que fem davant els molts fronts que se'ns presenten. Un altre repte important que tenim tots i que implica a tota la societat, es començar a crear estructures que deixin de crear una societat polaritzada entre inclosos i exclosos. No es pot solucionar el problema del "sense llarisme" i de la pobresa només des dels recursos d'atenció a aquest col·lectiu i aquesta. S'ha de començar a treballar també amb les causes que ho originen.

L'equip dels Habitatges d'Inclusió Social